

Noc na hřbitově

Napsal uživatel Lydie Junková
Čtvrtek, 29 Červenec 2010 22:32 -

Motto:Kdo se bojí, nesmí mezi hroby

Šla jsem jednou pozdě odpoledne z práce a napadlo mě, že

bych mohla koupit nějaké květiny a zanést je svým zesnulým

na hroby. Tím jsem se ještě zdržela, takže se šěřilo, když

jsem dorazila na hřbitov. Upravila jsem všude květiny, tj.

položila nové a staré vysypala do k tomu určené nádoby.

Rozbolely mě z toho nohy a tak jsem se usadila na lavičku,

kteřá byla umístěna pod hustým keřem. Snad jsem na ní

možná usnula. Takže když jsem přišla k vratům, byla už

zamčená – hrobník nikde. Nevím, jestli měl telefon, ale stejně

jsem ho neznala. Co teď?

Noc na hřbitově

Napsal uživatel Lydie Junková
Čtvrtek, 29 Červenec 2010 22:32 -

Kolem hřbitova vedla sice nevysoká kamenná zídka – jenže
tu bych určitě nepřelezla – bylo to už dávno, co jsem chodila
cvičit do Sokola! Co mi zbývalo? Vytáhla jsem z tašky svetr,
který jsem naštěstí měla s sebou, natáhla jsem ho na sebe a
vrátila se na tu lavičku pod keřem.

Uvelebila jsem se na ní a smířila se s tím, že strávím – noc
na hřbitově. Pozorovala jsem měsíc, který se střípkem držel
na nebi... Vlastně to bylo romantické...

Možná, že jsem z toho vzrušení nakonec usnula.

Najednou mě vzbudily hlasy.

Tak lez, člověče! Ať tu nezkejsnem do rána!

Noc na hřbitově

Napsal uživatel Lydie Junková
Čtvrtek, 29 Červenec 2010 22:32 -

Na zídce jsem spatřila dvě postavy, jak ji právě ve svitu

měsíce přelézají!

Ať radši co nejdřív vypadnem, nebo bude malér! dodal hrubý

hlas.

Propána, co teď? Kdyby věděli, že je někdo viděl, jistě by

ho zlikvidovali – ti by se se mnou určitě nepárali!

Hrůzou jsem se roztrásla. Co jsem mohla udělat?

Sklouzla jsem z lavičky a zalezla za ní pod to husté křoví.

Počkám až odejdou, to snad přežiju:

Ale to jsem se zmýlila! Ti dva chvíli pobíhali mezi hroby, ale

potom – si šli sednout na tu moji lavičku- a začali probírat,co

ukradli!

Noc na hřbitově

Napsal uživatel Lydie Junková
Čtvrtek, 29 Červenec 2010 22:32 -

Myslím, že jsem málem omdlela... Děsem jsem se klepala, co

se mnou udělají, když mě tu najdou...

Po zádech mi tekly stroužky potu, A oni pořád ne a ne odejít.

No, máme toho dneska fůru, řekl hrubý hlas. Za tohle bysme

už šli sedět. Kdyby nás tu někdo viděl, zakroutil bych mu

krkem!

Třásla jsem se tak, že to snad hýbalo i tím keřem. Bylo mi

jasné, že to špatně skončí – Že to jsou poslední chvíle mého

života. Jestli ze mě něco zbyde, přibude tu nový hrob...

Když jsem otevřela oči, už bylo světlo. Kde je ta lavička?

Kde by byla!

Noc na hřbitově

Napsal uživatel Lydie Junková
Čtvrtek, 29 Červenec 2010 22:32 -

Ležela jsem ve své posteli, všechno se mi to – jenom zdálo:

byl to pouhý - ošklivý sen! .